

sikre og beskytte arbejdstagernes sikkerhed, sundhed, arbejdsvilkår og ligebehandling i arbejdet, og kan og vil statsministeren i givet fald garantere, at denne ret til strengere beskyttelsesforanstaltninger også gælder i de tilfælde, hvor Danmark ud fra nationale arbejdsmarkedstraditioner, særlige værdier, mv. (inden for rammer af EU's minimumsmål, grænseværdier, mv.) ønsker at benytte bestemte danske beskyttelsesstrategier, og har Danmark med andre ord fuld frihed til at gå både hurtigere og ad egne veje til f.eks. et bedre arbejdsmiljø end EU som helhed?»

Begrundelse

Amsterdamtraktaten indebærer tilsyneladende, at den ret til strengere beskyttelsesforanstaltninger, som de enkelte medlemsstater hidtil har haft på arbejdsmiljøområdet i henhold til Maastrichttraktatens artikel 118 A, stk. 3, nu også skal omfatte en række andre arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål, jf. Amsterdamtraktatens artikel 137, stk. 5. Hidtil har skiftende danske regeringer tolket denne bestemmelse i overensstemmelse med bemærkningerne til det lovforslag om den såkaldte EU-pakke, som danskerne sagde ja til ved folkeafstemningen i 1986, nemlig som en vidtgående national rettighed, der udelukkende var begrænset af, at Kommissionen eller et medlemsland kunne indbringe en sag for EF-Domstolen med påstand om misbrug til at beskytte eller begunstige national produktion over for varer produceret i andre medlemslande.

Men denne tolkning anfægtes nu i omfattende grad af EF-Domstolens generaladvokat, Jean Mischos, i en præjudiciel afgørelse (sag C-2/97 SocietÓ italiana petroli SpA (IP) mod Borsona Srl).

Svar (11/6 98)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Spørgsmålet har været forelagt Arbejdsministeriet, som har oplyst følgende:

»I henhold til Maastricht-traktatens artikel 118 A, bestræber medlemsstaterne sig på at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Rådet vedtager ved udstedelse af direktiver minimumsforskrifter med henblik på at bidrage til virkeliggørelse af dette mål. Ifølge artikel

118 A, stk. 3, er bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 118 A, ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med traktaten.

I Amsterdam-traktaten er indholdet af artikel 118 A (i forbindelse med indskrivelsen af den sociale protokol) blevet integreret i artikel 137. Indholdet i det hidtidige stk. 3 i artikel 118 A genfindes nu i Amsterdam-traktatens artikel 137, stk. 5. Indskrivningen indebærer ingen ændringer i den hidtidige retstilstand, hvorfor medlemsstaterne fortsat kan opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med traktaten.«

Jeg kan henholde mig til det af Arbejdsministeriet anførte.

Spm. nr. S 507

Til fødevareministeren (29/5 98) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Hvilke initiativer har ministeren tænkt sig at sætte i værk for at forhindre import af salmonellasvin?»

Begrundelse

Ifølge en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 28. maj 1998 kan landmænd uhindret importere dyr, der er smittet med salmonella DT 104. Myndighederne kan ikke gribe ind. Det forekommer mildt sagt ikke rimeligt, at vi kan risikere at sætte den danske landbrugseksport over styr, fordi reglerne på området ikke er gode nok.

Svar (10/6 98)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Reguleringen i forbindelse med udbrud af visse alvorligt smitsomme husdyrsygdomme, f.eks. klassisk svinepest og Aujeszky's sygdom, er harmoniseret under reglerne for det indre marked. Der er således meget præcise EU-regler for, hvad de berørte lande kan, skal og må gøre.

Der er derimod ikke fastsat fælles EU-regler for Salmonella Typhimurium DT 104 for så vidt